

Gelecek yıl, 2020 yılında hayatımdaki üç önemli yuvarlak rakam bir araya geliyor.

70 yaşına gireceğim, örgütlü devrimci mücadeleye girişimin 50. yılı olacak, hapishaneden kaçmamın da 40. yılı...

70 yaşında olmanın özel bir öneminin olduğunu sanmıyorum. Jane Fonda 82 yaşında ve geçenlerde iklimle ilgili bir protesto eylemine katıldığı için gözaltına alındı. Bu yıl Nobel Fizik Ödülü alanlardan bir tanesi de 70 yaşın üzerinde... Ülkemizdeki çok sayıda insan için 65'ten sonra hayat bitiyor ama dünyada hiç de böyle değildir. 69 yaşında üçüncü üniversiteyi bitirmeme gösterilen ilgiye bu nedenle şaşırdım. Daha yazacağım kitaplar, yapacağım işler bulunuyor...

50 yıl önce, Mayıs ayının ilk günlerinde ODTÜ'de Sosyalist Fikir Kulübüne üye oldum. Öncesinde bir yıl kadar devrimci sempatanlığı vardı ama bunu saymıyorum. Olaylar öyle bir rastladı ki, bir yıl sonra "ben buraya nasıl geldim?" diye kendime sorduğumu hatırlıyorum. Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu'nun merkezi yayın organı İleri'nin 6. ve son sayısının yazı işleri sorumluluğu, THKP-C'nin gayri resmi yayın organı sayılan Kurtuluş gazetesini çıkaran üç kişiden birisi, 12 Mart darbesinden sonra Ankara'da gizlenen tanınmış isimler arasındaki irtibat görevi (başka arkadaşlar da vardı); disiplinli ve çalışkan birisiyim ama başka bir dönemde böylesi bir yükseliş mümkün değildir. Bu arada yapılan başka bazı şeyler de vardı ama bunların üzerinde durmak gerekmez.

Kaçış tarihim ise tam hatırlıyorum: 21 Nisan 1980 Pazartesi.

Gazetelerin tamamı –özellikle de Hürriyet- 23 kişinin toplu firarını düzenleyen olarak beni ön plana çıkardı ama doğru değildi. Bilinen bir isim olduğum için hapishanede gözetlenmiyor olmam mümkün değildi. Önceki hapishanelerden biliyordum ki sürekli göz hapsinde tutuluyordum. Küçük yerlerde –sekiz hapishane gezdim- bunu fark etmek kolaydır, büyük yerde fark edemezsiniz ama başka türlü olması mümkün değildir. Firarın örgütlenmesiyle ilgili olarak sürekli bilgi alıyordum ama kişi olarak doğrudan uğraşmıyordum. Sağmalcılar'da siyasi

koşuşlardan birisinin temsilcisiydim, toplantılara gidiyordum, firar konusuyla görünüşte ilgilenmiyordum ve diğer arkadaşlar da işlerini daha rahat yapıyorlardı.

Firar tarihim doğum günüm kadar önemlidir, bu nedenle her yıl kendimce kutlama yaparım.

1970-1980 dönemi hayatımdaki müthiş bir on yıldır. Bu on yılda herkes çok şey yaşadı, ben de yaşadım.